Donderdag 21 Februari 1946 **DAGBLAD** 63ste Jaargang No. 4742

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog telef. 1858; Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Consciëntiesteeg 27,

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

[D]e Paus over het Imperialisme.

De verheven gevoelens door ieder eminenten woordvoer- eerbiedwaardige Broeders, ...rin deze de aanvulling van de ...aat der Kerk, zoals door Ons ...okken, toejuicht, heeft Ons gedaan. En thans richten Wij derhalve tot u lieden, op wie woord van den groten heili- Augustinus van toepassing ...at gij nieuw ontloken bloemen die haar bladeren uitspreiden om de inblazing des Heiligen ...tes te ontvangen. Gij zijt die ...men der ere, de vruchten On- keuze. U kronen Wij thans de sierkrans welke niet schit- van goud of edelstenen, maar de kleur heeft van vuur en ...d. In vuur en bloed immers ...dt die liefde van Christus ...r voren, welke alle verstand ...oven gaat.

...w namen en uw deugden, zo- ...e, uw verdiensten, verworven ...r niet weinigen uwer in de ...haftige strijd tegen den ver- ...kker ten behoeve van waar- ...l en recht, zijn aan de ganse ...eld bekend. Wij mogen Ons ...alve ervan onthouden ze alle ...te sommen.

...hans zien Wij op u neer, zo- ...gij van alle uiteinden der aar- ...toegekomen zijt, de ganse kerk ...het „huis des levenden Gods" ...f zoals het Vaticaans Concilie ...„het huis aller gelovigen die ...e eenheid des geloofs en der ...e bijeen zijn".

...ij zijt gekomen tot Petrus, in ...n naar de woorden van het- ...de Concilie bisschoppen en ...vigen de beginselen en de ...are grondslag der eenheid ...len.

...een Wij in onze toespraak ...Kerstfeest mededeling de- ...et het gewijde purpur te ..., wisten Wij welke een le- ...ge belangstelling die uiting ...het bovennationale karakter ... Kerk en haar wereldwijde ...eid, allerwegen op de wereld ...wekken, — die arme wereld, ...e overal honger en dorst ...r rust en die op allerlei wijzen ...ht die te verzekeren.

...w woorden hebben den gelo- ...n nieuwe reden tot saamho- ...eid en bemoediging gegeven. ... de anderen — maar Wij ...ken hier van vrije volken en ...t van hen die slaven zijn van ...n vader der leugens" — ver- ...affen zij grond voor ernstige ...erweging. De Kerk heeft, zo- ...Wij toen reeds uiteenzetten, ...God, in den God-Mens, in ...istus, een onzichtbaar, maar ...t beginsel van haar eenheid ...volkomenheid van die eenheid. ...ij bedoelen die eenheid welke ...hoofd en leden volkomen vol- ...id van haar eigen leven is en ...elke als echt menselijk hun aller ...revingen en biezondere oogmer- ...n omvat en heiligt, door ze te ...hten op en ondergeschikt te ...ken aan het gemeenschappelijk ...el des mensen, nl. zijn gelijkenis ...zo hoog mogelijke graad met ...od.

De Kerk staat temidden van ...n uiteengereten en verdeelde ...ereld. Zij is het waarschuwings- ...en voor alle natiën en zij no- ...gt allen, die nog niet geloven, ...t om tot haar te komen. Zij ...erkt haar kinderen in het ge- ...of dat zij belijden: zonder God ...mers of ver van God kan geen ...kere en hechte eenheid bestaan. Tegenwoordig vragen zo velen ...aan alle kanten, als zij zich ...nood en wijfelende hope tot ...ar richten, welke rol de Kerk ...eft te spelen bij de redding van ...mensengemeenschap en bij de ...stiging van die inwendige en ...wendige vrede, welke een on- ...atbare zegen is, groter dan alle ...atten tezamen. Het antwoord ...r Kerk hierop is menigvuldig ...verschilt naar de mate van ...ar vermogen in plaats en tijd, ...ar het vaste antwoord tot het- ...lk al het andere kan worden ...ruggebracht, blijft immer de ...nheid en volheid van de door ...od en in Christus gestichte ...rk. Hieruit vloeit de noodza- ...lijkheid voort, zowel voor de ...anderen der Kerk als voor de ...nsheid in het algemeen, om een ...idelijk begrip te hebben van de ...loed welke door deze eenheid ...volheid in de practijk wordt ...efend. Deze invloed immers raakt de grondslag, de bouw en de werkzaamheid van de mensheid. Het grote belang van het eerste dezer gedachten noopt Ons, in aansluiting op wat Wij met Kerstmis alrede zeiden, om bij deze gelegenheid nu Wij zovele nieuwe leden van het Heilig College — waardige vertegenwoordigers van de universele Kerk — bij Ons hebben, uit te weiden over dit begrip.

Saamhorigheid, veiligheid — Kerk en modern Imperialisme.

Het bovennationale karakter, zo belangrijk voor de levensgrondslag der gemeenschap, toont de eenheid en volheid der Kerk aan. Dit wil in het geheel niet zeggen, dat de Kerk bedoelt of ook maar op enige wijze in practijk brengt de omvatting van de wereld als een soort imperium van de ganse mensheid. Dit kerkbegrip in de trant van een aardsrijk en wereldoverheersing is volkomen onjuist. Het is nimmer geldig geweest, wanneer ook en in feite heeft het ook nooit beantwoord aan de werkelijkheid, tenzij men volhardt bij de fout om begrippen en termen van onze eigen tijd toepasselijk te maken op omstandigheden in het verleden. De Kerk bedoelt haar opdracht uit te voeren, welke haar door den goddelijken Stichter werd opgelegd, namelijk het Evangelie overal te prediken en alle schepselen te brengen tot dit Evangelie.

De Kerk is geen imperium en zeker niet in de imperialistische zin des woords. Haar hele vooruitgang en uitbreiding worden juist gekendmerkt door feiten die een tegenstelling vormen met het moderne imperialisme. Haar ontwikkeling voltrekt zich eerder in de diepte, in lengte en breedte en wel wat betreft den mens als zodanig. Haar doel is dien mens te vormen en te volmaken naar de gelijkenis Gods. Haar werk voltrekt zich in de diepte des harten, maar de uitwerking van dit werk openbaart zich in 's mensen leven en in al zijn werken. Door mensen, die aldus door de Kerk gevormd worden, bereidt zij de grondslag der samenleving waarop de mensheid veilig rusten kan.

Het moderne imperialisme beweegt zich daarentegen precies in omgekeerde richting. Het zoekt niet den mens als zodanig, maar stoffelijke dingen en machten, waaraan het den mens ondergeschikt maakt. Dat is het juist waarom de Duitsers zo de grondslagen zelf van de menselijke samenleving bedreigden.

Onder deze omstandigheden kan men de angst der volken voor wederzijdse veiligheid begrijpen. Die angst spruit voort uit de ongebreidelde lust om zich uit te breiden. Hier knaagt de worm der onrust, want bij elke veiligstelling moet men vragen om een nieuwe maatregel, welke die veiligstelling weer kan waarborgen. En op die maatregel moet weer een nieuwe sanctie worden gevraagd. Zo ontstaat een keten van stoffelijke veiligstellingen zonder einde.

Samenhang en evenwicht. Het werk der Kerk in den mens.

Vanzelfsprekend is de duurzaamheid van de grondslag afwezig, als het gebouw zelf geen samenhang of evenwicht heeft. De verwoestende tand des tijds, die vele meer recente monumenten niet heeft gespaard, heeft de schitterende dertiend'eeuwse gotische kathedralen geëerbiedigd. Zij verheffen haar torens nog boven de puinen die haar omringen, omdat haar schraagpijlers een bijkomstige, maar kostbare steun verlenen aan de buitenkant ter bewaring van de binnenzijde van het kerkgebouw; tevens versieren zij het gebouw en vormen een deel van de architectuur, zoals zij daar zwaar en toch bevallig staan. Aldus is het met de Kerk. Zij arbeidt aan wat het meest eigen is aan den mens, namelijk zijn eigen persoonlijke waardigheid van vrij schepsel, maar bovendien wat betreft zijn oneindig veel hogere waardigheid als kind van God. De Kerk vormt dezen mens en zij voedt hem op, omdat hij alleen in harmoniërende wisselwerking van het natuurlijke en bovennatuurlijke, in de wel geordende ontwikkeling van driften en neigingen, van rijke hoedanigheden en verschillende reacties, tegelijkertijd begin en eind des levens is in de menselijke samenleving. Hij alleen is dus het beginsel van haar evenwicht. Daarom zegt de Apostel der Heidenen, sprekend van de Christenen, dat zij geen kinderen meer zijn die her en derwaarts bewogen worden door onzekere stromen.

PAUS PIUS XII
De Kerk is geen imperium.

Onze Voorganger Pius XI, zaliger nagedachtenis, heeft in zijn encycliek Quadragesimo Anno reeds een practische gevolgtrekking gemaakt, toen hij de algemene richtlijn trok, dat wat individuele mensen zelf kunnen doen door eigen krachten hun niet door de gemeenschap dient te worden ontnomen. Dit beginsel geldt eveneens voor kleine gemeenschappen en voor lagere in betrekking tot hogere. Want, zoals de wijze Paus zeide toen hij deze gedachte verder ontwikkelde, elke maatschappelijke werkzaamheid is van nature een hulpmiddel. Zij moet de leden van het maatschappelijk lichaam steunen en zij mag hen nimmer vernietigen of absorberen. Deze verlichte woorden zijn, voorwaar, van kracht voor het gemeenschapsleven in al zijn aspecten en eveneens voor het leven der Kerk.

Eerbiedwaardige Broeders! Plaatst tegenover dez leer en de practijk der Kerk het imperialisme in zijn ware betekenis. Hier vindt gij geen beginsel van inwendig evenwicht. Dies vindt men er geen saamhorigheid. Dies lijdt de mensengemeenschap en vreest zij een nieuwe ramp. Want, als zulk een reusachtige organisatie geen zedelijke achtergrond heeft, moet zij noodzakelijkerwijze zich ontwikkelen in de richting van steeds toenemende centralisatie en meer bindende eenvormigheid.

* * *

Van de rest der redevoering ontvingen wij een samenvatting: De Paus weidde de gedachte der goede samenleving uit en wees erop hoe de kerk zonder imperialistische neigingen alle mensen en volken in haar boezem omvat. De verplaatsing van bevolkingen is ongelukkigerwijze steeds veelvuldiger geworden, maar de goddelijke hand gebruikt deze ongelukkige omstandigheden vaak om mensen terug te brengen tot de Kerk. De Kerk zorgt voor hen die geëvacueerd zijn uit hun huizen en steden en door militaire dienstplicht. Laten wij geloof hebben in de Kerk. Als alles om ons heen neervalt blijft zij staan. Meer dan ooit moet de Kerk tegenwoordig de gedachte verwerpen als zou zij zich moeten terugtrekken binnen de kerkgebouwen. De gelovigen zelf zijn de Kerk en daarom bestaat de kerkelijke organisatie. De Kerk is bovennationaal, hetgeen in onze dagen van groot gewicht is, omdat tegenwoordig mensen schuldig verklaard worden wijl zij tot een bepaalde gemeenschap behoren. Dit is het zich aanmatigen van goddelijke machten. Daar komen nog economische en militaire moeilijkheden bij.

De Paus eindigde met erop te wijzen, dat alleen de Kerk de mensen terug kan brengen tot veiligheid. Als een moeder omvat zij al haar kinderen op de ganse aarde.

De rede duurde ongeveer een half uur en werd besloten met de Apostolische Zegen (Vaticaanstad, (AP) 20.2).

DE RODE HOEDEN.

Donderdagmorgen heeft Zijne Heiligheid de Paus de rode hoed uitgereikt aan 28 nieuw gecreërde kardinalen bij een plechtigheid in de Sint Pieterskerk, die door 20.000 mensen werd bijgewoond. De kardinaalsring ontvangen zij morgen tijdens een geheime zitting van het consistorie (Vaticaanstad, (AP) 21.2).

BENOEMING GAAT NIET DOOR.

Een hoge woordvoerder van het Braziliaanse Departement van Buitenlandse Zaken maakte bekend, dat Spanje ingestemd heeft om de benoeming van Eduardo Aunos tot Ambassadeur in Brazilië in te trekken. De Braziliaanse regering trad in contact na de publicatie van de beschuldigingen in het Noordamerikaanse Blauwboek tegen Aunos, zodat de Spaanse regering zijn benoeming heeft ingetrokken en hij niet meer naar Brazilië zal vertrekken (Rio de Janeiro, (AP) 19.2).

GOERING GAF ORDER TOT DE PLUNDERING VAN EUROPA.

In 1942 maakte Goering botweg bekend dat hij van plan was Europa te plunderen zoals het nooit tevoren geplunderd was en dat alle zorg voor de betrokken volken voor eens en voor altijd moet eindigen.

Hij laakte de elders in de bezette landen voor hun slapheid, eiste een vernietigende inflatie in Frankrijk, beschreef de Nederlanders die heulden met het Reich als „Hollandse kaaskoppen" en gaf opdracht aan zijn handlangers om op te treden als bloedhonden achter het spoor van elk brokje voedsel of materiaal van enig soort waarmede de Duitsers hun voordeel zouden kunnen doen.

Goerings uitbarsting was vervat in de notulen van een geheime conferentie met Seyss Inquart, Sauckel, Rosenberg, Frank en andere leiders. De notulen werden door den aanklager op de rechtbank te Neurenberg als bewijsstuk geproduceerd. Goering was persoonlijk verantwoordelijk voor de uitgebreide plundering van Europa en dientengevolge voor de misère, dood, hongersnood en ziekten welke volgden op de uitvoering van zijn program.

SCHIETPARTIJ IN BUENOS AIRES.

Een man werd gedood en vijf gewond bij een schietpartij in een der buitenwijken van Buenos Aires tussen de politieke tegenstanders. Er ontstond een twist in de bar van Eden tussen aanhangers van Peron en Tamborini, waarop een schiepartij uitbrak. Ongeveer 30 schoten werden gelost (Buenos Aires, (AP) 20.2).

GEEN BEWIJZEN.

De Chinese Minister van Voorlichting K. C. Wu verklaarde namens zijn regering, dat hij geen inlichtingen had, welke voldoende grond bieden voor de beweringen dat het Russisch leger een half millioen Japanners in Mantsjoerije en de Koerilen opleidt „voor eventueel toekomstig gebruik".

Hij zeide, dat dit verhaal onmogelijk kon voortspruiten van een verantwoordelijke regering en dat iemand „op jacht naar koppen voor de krant" is geweest (Tsjoengking, (AP) 20.2).

HANDEL IN AANDELEN.

Door de Vereniging voor de Effectenhandel werd, naar Maandag bekend gemaakt werd, sterke druk geoefend op Minister J. Lieftinck om de handel in aandelen, waaronder die in Noordamerikaanse effecten aan de Beurs weer toe te staan.

De financiële autoriteiten zijn van mening, dat, indien dit geschiedt, er een kans bestaat dat Amsterdam zijn plaats als belangrijk financieel centrum weer zal kunnen innemen, speciaal voor arbitrage.

In gezaghebbende beurskringen is men van mening dat het vrees voor inflatie is die den Minister ertoe noopte de effectenhandel uit te bannen, maar deze vrees is ongegrond, omdat de tegenwoordige verhandelingen van privé-aandelen en heel eind blijven beneden de maximumprijzen welke in Maart 1943 werden vastgesteld, terwijl een kort geleden plaats gehad hebbende vergunning voor verkoop van aandelen aan de beurs ook beneden dit peil bleef.

Men neemt aan dat de Vereniging voor de Effectenhandel aan Minister Lieftinck verzocht heeft om de handel in aandelen voorlopig toe te staan met geblokkeerde fondsen (Aneta).

SCHEPEN DIE KOMEN EN GAAN.

De „Yellow Tavern" vertrok Amsterdam naar Aruba.

De „Standella" kwam geladen met benzine uit Curaçao te Rotterdam aan (Aneta).

het nieuws van vandaag

De moeilijkheden tussen Rusland en Groot Britannië blijven voortduren. Overal komen de belangen van deze mogendheden in botsing. En bij de politiek die beide thans voglen neemt men geen blad voor de mond. Nu Canada de Russen ervan beschuldigd heeft Canadese burgers te hebben omgekocht om inlichtingen van geheime aard te verkrijgen, heeft Moskou geantwoord, dat Canada een „anti-Sovjet campagne" voert. Men bekende wel de genoemde inlichtingen te hebben ontvangen, doch deze waren van geen nut voor Rusland waar de techniek een hogere vlucht genomen zou hebben. Alzo gaven de Russen te kennen, dat zij van Canada niets te leren hebben, doch dit neemt niet weg dat zij toch getracht hebben het een en ander te weten te komen. Wat Moskou doet is hetzelfde wat Hitler steeds gedaan heeft. Wordt men van iets beschuldigd, dan volgt een tegenbeschuldiging. De tegenbeschuldiging van de Russen is, dat Mackenzie King de aandacht tracht af te leiden van „de mislukking die Bevin geleden heeft op de conferentie der Verenigde Landen". Een objectieve waarnemer zou eerder der mening zijn toegedaan, dat Engeland het op alle punten die ter sprake kwamen in de Veiligheidsraad heeft gewonnen. Maar daarover basta.

In Egypte zijn ernstige anti-Britse troebelen uitgebroken. Men wil de evacuatie der Britse troepen en zo die niet goedschiks gaat dan maar kwaadschiks. Een opgewonden menigte viel de Britse barakken nabij Caïro aan, zodat de Britten het vuur openden. De uitslag van het gevecht is nog niet bekend, doch in Londen verklaarde de Conservatieve Harold MacMillan in het Parlement, dat de Russen in het Midden-Oosten druk oefenen tegen de „erkende en gevestigde Britse belangen in". Het ziet er evenwel naar uit, dat de Britten zoetjesaan hun belangen zullen moeten opgeven in Egypte.

Het is goed in verband met deze gebeurtenissen te wijzen op de toespraak welke Zijne Heiligheid de Paus gehouden heeft met betrekking tot het imperialisme.

Tenslotte is daar de quaestie betreffende Dr. Eduardo Aunos — op doorreis te Willemstad — die zijn ontslag heeft aangeboden als Spaans Ambassadeur in Brazilië in verband met de beschuldigingen in het Noordamerikaanse Blauwboek.

Ambassadeur Aunos op Curacao.

Hij ontkent de beschuldiging betreffende zijn persoon in Noordamerikaans Blauwboek; reist naar Brazilië per „Cabo de Buena Esperanza"

Aan boord van het Spaanse stoomschip „Cabo de Buena Esperanza" bevindt zich de Spaanse Ambassadeur Dr. Eduardo Aunos, die op weg is naar Rio de Janeiro, waarheen hij door de Spaanse regering gezonden werd. Uit een persbericht blijkt, dat de Braziliaanse Minister van Buitenlandse Zaken Neves de Fontoura Dinsdag aan de pers verklaarde, dat Spanje de benoeming van Aunos als Am-Ambassadeur in Brazilië heeft ingetrokken, nadat de Braziliaanse regering zich in contact had gesteld met de Spaanse regering betreffende de beschuldigingen vervat in het Noordamerikaanse Blauwboek waarin de naam van Aunos ter sprake wordt gebracht. Volgens het Blauwboek immers zou de heer Aunos in 1942 als hoofd van een Spaanse economische missie naar Argentinië hebben bemiddeld tussen de Argentijnse regering en de Duitsers voor de levering van wapenen door Duitsland aan Argentinië, welke wapenen dan door de Spaanse stoomschepen zouden worden vervoerd.

Het Blauwboek zegt, dat de Duitse Zaakgelastigde in Buenos Aires Otto Meynen aan de Duitse regering mededeelde, dat Aunos hem had genaderd en te kennen gaf dat Spanje bereid was om wapenen die door Duitsland geleverd werden door te sturen naar Argentinië.

In een onderhoud dat een Amigoe-man gistermiddag met Ambassadeur Dr. Eduardo Aunos had aan boord van de „Cabo de Buena Esperanza" ontkende deze ten stelligste hetgeen in het Blauwboek gezegd wordt betreffende zijn persoon. Toen de Amigoe-man het woord „beschuldigingen" noemde, antwoordde de diplomaat, dat het in feite geen beschuldigingen zijn van de Noordamerikaanse regering, doch dat de beweringen van Meynen geheel onwaar zijn. „Er is niets van aan", aldus de heer Aunos, die ons verder mededeelde nog een nota te zullen verstrekken aan de pers in het algemeen waarin hij zijn standpunt uiteen zou zetten.

„Als er dergelijke documenten bestaan, waarvan sprake is zou ik ze gaarne willen zien", zo vervolgde hij. „Ik wil zien waar mijn handtekening staat".

Voorts gaf hij zijn grote verontwaardiging te kennen over de „lastercampagne" welke op het ogenblik tegen Spanje gevoerd wordt. „Spanje wil met iedereen in vrede leven en heeft zich tijdens de oorlog ook zo onzijdig mogelijk gehouden. Wat mij betreft, ik heb altijd bekend gestaan als pro-Geallieerd. In de periode van 1939-1940 was ik Spaans Ambassadeur in België en toen de Duitsers het land invadeerden vluchtte ik gezamenlijk met de Belgische regering. Als ik zo bevriend was met de Duitsers zou ik wel zijn gebleven. Ik werd toen teruggeroepen naar Madrid".

De heer Aunos verklaarde verder, dat Spanje een land van orde is en er op het ogenblik misschien nergens anders ter wereld zulk een rust en regelmaat heerst. Spanje is een bolwerk tegen de chaos, welke zich thans zozeer verspreidt".

De heer Alfredo Sanches Bella, Secretaris van de vereniging „Pax Romana", die bij het onderhoud aanwezig was evenals de echtgenote van den heer Aunos, voegde daaraan toe, dat de communisten pogingen doen om de huidige regering van Spanje omver te werpen en...

Dr. Aunos viel hem in de rede: „Spanje is een Katholiek land en zijn katholiciteit wordt door de huidige regering gewaarborgd. Men kan Franco niet vergelijken met de dictatoren die men de laatste jaren in verschillende landen heeft zien opstaan. Franco heeft zich in het leger omhooggewerkt als elk ander. Persoonlijk is hij een man van hoogstaand karakter, een goed Katholiek en leidt hij een voorbeeldig leven. Hij is geen demagoog die het volk met allerlei beloften om de tuin tracht te leiden. De Spanjaarden zijn zeer tevreden over hem en wensen geen buitenlandse inmenging om het land tot volle ontwikkeling te brengen. Spanje zal zich zelf ontwikkelen om te geraken tot volledige vrijheid..."

— Wat is uw mening omtrent het bezoek van den troonpretendent Don Juan aan Lissabon? aldus vroegen wij.

„Daar zal de regering zich over moeten uitlaten", was het antwoord van den heer Aunos hierop, alzo te kennen gevend dat hij er geen verder commentaar op wenste te leveren.

Over de Noordamerikaanse Ambassadeurs Carlton Hayes en Norman Armour, die de laatste jaren in Madird waren gevestigd, had de heer Aunos niets dan lof. Vooral had hij bewondering voor den heer Hayes, wien hij een zeer hoogstaand mens noemde. „Het zijn beiden diplomaten die hun land goed gediend hebben in Spanje. Zij hebben ook kunnen zien hoe de toestand in Spanje werkelijk is en verslag kunnen uitbrengen aan hun regering. Wij hopen dat de wereld en in het biezonder de Verenigde Staten zich rekenschap zullen geven van wat werkelijk in Spanje geschiedt. Het Noordamerikaanse volk is bekend om zijn redelijkheid en zin voor rechtvaardigheid. Moge het beseffen dat wij geen bedreiging vormen voor de vrede. Wij willen in vrede leven en haten niemand".

Woorden van lof had de Ambassadeur voor Nederland en het Nederlandse volk. „Ik bezocht Nederland ten tijde dat ik Ambassadeur was in België. Nederland en België zijn twee landen die tot voorbeeld kunnen dienen voor de wereld, landen van politieke rijpheid waar men zich niet aan politieke avonturen zal wagen. De regeringen van deze landen laten zich niet door allerlei vreemde passies leiden".

De Ambassadeur deelde ons mede, dat de Katholieke Universiteit van Leuven hem eerde met het doctoraat „honoris causa".

Blij was hij Curaçao te hebben kunnen bezoeken. Bij zijn vorig bezoek — toen hij als hoofd van de Spaanse economische missie op weg was naar Argentinië in 1942 — bezocht hij Curaçao. Hij was zo aangenaam verrast in dit hoekje van de Caraïbische Zee een oord van orde en beschaving aan te treffen, dat hij een artikel schreef, getiteld „La Holanda del trópico" („Tropisch Nederland) hetwelk door de gehele Spaanse pers werd gepubliceerd.

„Op Curaçao heeft men geen ernstige sociale problemen; wij zagen een werkzaam, beschaafd, godsdienstig volk. Het Katholieke sociale werk had onze grote bewondering. Er is hier veel gepraesteerd door de missie".

Het speet den heer Aunos, dat zijn verblijf van zo korte duur was, dat hij geen kans had het Papiaments te leren, „een taal die zoveel overeenkomst vertoont met ons Spaans". Doch door middel van lectuur en door hetgeen hij dezer dagen heeft kunnen horen heeft hij zijn kennis over Curaçao toch kunnen verrijken. Zijn reis naar Brazilië vervolgd hij, aangezien hij geen enkele officiële mededeling van zijn regering ontving om de hem aanvankelijk gegeven instructies te wijzigen.

Dr. Aunos besloot met het verzoek den lezers van ons blad zijn sympathie te betuigen. „Curaçao heeft een prachtige indruk op mij gemaakt".

AMBASSADEUR AUNOS ANTWOORDT OP BLAUWBOEK.

Vraagt ontslag.

De Spaanse Ambassadeur naar Brazilië, Dr. Eduardo Aunos, die zich bevindt aan boord van het Spaanse schip „Cabo de Buena Esperanza", heeft gisteravond de volgende nota verstrekt aan de pers, na een vraaggesprek aan „Dagblad Amigoe di Curaçao" te hebben toegestaan:

„In verband met de ongegronde beweringen in de Noordamerikaanse nota gevoel ik mij verplicht het volgende te verklaren:

1) In dienst van Spanje en zijn regering heb ik trouw de ontvangen instructies opgevolgd welke mijn missie in Argentinië omschreven namelijk voor de ondertekening van een handelsverdrag, dat voor beide volken van gelijk voordeel zou zijn zonder inmenging van andere staten dan Engeland en de Verenigde Staten welke moesten toestaan dat de verschepingen van Argentijnse voedselproducten naar Spanje konden plaats vinden tegen de verschepingen van Spaans ijzer, welke artikelen zo noodzakelijk waren voor de economie van deze beide landen, die verenigd zijn door banden van innige vriendschap.

2) Niemand zou een handtekening van mij of van enig ander lid van de Spaanse handelscommissie kunnen vinden of tonen onder enig openbaar of geheim document waarin gerefereerd wordt naar zaken die niet te maken hebben met het genoemde handelsverdrag, aangezien zulk een document of afspraak tussen Spanje en Argentinië niet bestaat.

3) De twee grote Geallieerde landen waren aldoor op de hoogte van de onderhandelingen en maakten die mogelijk door hun welwillende houding ten opzichte van de gewisselde meningen, welke aan een streng toezicht werden onderworpen, zodat enige uitvlucht in de bepalingen van het verdrag onmogelijk gemaakt werd.

4) De onderhandelingen vonden plaats tussen de Spaanse handelsmissie en een van Argentinië op even officiële wijze, aangezien beide samengesteld waren uit autoriteiten die niets met de buitenlandse politiek te maken hadden en louter deskundigen waren.

5) Geen enkele onderhandeling noch bespreking werd gehouden door de Spaanse handelsmissie dan die welke het handelsverdrag tot resultaat hadden, waarvan de tekst in de gehele pers werd gepubliceerd.

6) Steeds geneigd enige eventuele moeilijkheid voor mijn regering te voorkomen, welke ik heb gediend en dien met de grootste geestdrift, heb ik mijn ontslag als Ambassadeur in Brazilië ingediend, mij tevreden gevoelend dat dit dwaze incident mij de gelegenheid gegeven heeft wederom mijn adhaesie en onverbreekbare trouw te betuigen aan het hoofd van de Spaanse staat."

* * *

Hedenmorgen zeide Dr. Aunos, dat hij geen verder nieuws had doch dat hij als gewoon burger de reis naar Brazilië zou voortzetten.

Staten van Curacao

Op Donderdag, den 21n Februari 1946, des avonds te 8 uur

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN.

1o. Ingekomen stukken
2o. Beslissing omtrent de bij Gouvernements-depeche dd. 31 December 1945 No. 3978 op grond van artt. 74 a,b en c. der Onteigeningsverordening den Staten ter goedkeuring aangeboden bouwplannen.

De Griffier.

ingezonden

buiten verantwoordelijkheid der Redactie

MEER LICHT EN BETERE VOORLICHTING.

Uit de locale pers hebben wij kennis genomen van een telegram door de Staten van Curaçao in de maand November jl. aan Hare Majesteit de Koningin gezonden. Dit telegram hield een uiteenzetting in van de wenselijkheid, dat op voordracht van de Staten vertegenwoordigers van Curaçao worden benoemd, ten einde in Nederland de belangen van dit gebiedsdeel voor te staan, alle noodzakelijke inlichtingen te verstrekken en **mede te werken om tot een volkomen Rijkseenheid te geraken.**

Dit verzoek der Staten van Curaçao werd gelanceerd nadat in Nederland een Commissie ter Voorbereiding van „de Rijksconferentie" in het leven werd geroepen.

Als antwoord op dit verzoek van de Staten deelt de Minister van Overzeese Gebiedsdelen op 11 dezer krachtens verleende Koninklijke machtiging ons Statencollege via den Gouverneur van Curaçao het volgende mede:

De Minister vermoedt een misvatting bij de Staten.

De bedoeling van de Commissie ter Voorbereiding van de Rijksconferentie in Nederland ingesteld, is te **onderzoeken**, welke wensen en opvattingen in **Nederland** leven met betrekking tot de aanpassing van de structuur van de Overzeese delen van het Koninkrijk en de bepaling van hun plaats in het Koninkrijk overeenkomstig de gewijzigde omstandigheden. De verdere voorbereidingen van de Rijksconferentie is niet aan die Commissie opgedragen: in haar worden niet belangen van enig deel van het koninkrijk „voorgestaan", gelijk de Staten blijkbaar menen, zodat er geen aanleiding bestond voor benoeming van vertegenwoordigers van Curaçao. Bedoelde Commissie heeft in geen enkel opzicht het karakter van een vóór-conferentie.

Bovendien is niet alleen in Nederland, doch in elk der Overzeese delen van het Koninkrijk een eigen commissie van onderzoek naar de daar bestaande wensen en verlangens ingesteld, waardoor aan ieder van die delen reeds volle gelegenheid is gegeven de aldaar heersende opvattingen te doen kennen en alle noodzakelijke gewenste inlichtingen te verstrekken".

De Staten van Curaçao reageren op dit antwoord met liefst twee telegrammen, één aan Hare Majesteit de Koningin, één aan den Minister van Overzeese Gebiedsdelen. Tot Hare Majesteit richten de Staten zich als volgt:

„De Staten van Curaçao op 11 Februari jl. door bemiddeling van den Heer Gouverneur van den Heer Minister van Overzeese Gebiedsdelen krachtens Koninklijke Machtiging op de mededeling hebbende ontvangen omtrent de door de Staten aan Uwe Majesteit gezonden telegrammen van de 9e November jl., de dringende behoefte gevoelende in contact te treden met de Nederlandse Regering, wenden zich tot Uwe Majesteit met het eerbiedig verzoek, dat het Uwer Majesteit moge behagen **een commissie uit de Staten van Curaçao** te willen ontvangen, teneinde de misvattingen, die bij de Nederlandse Regering bestaan omtrent de naar voren gebrachte bezwaren en de door de Staten geuite wensen persoonlijk bij Uwe Majesteit en Hare Regering voor te dragen **in het belang van een vruchtbare samenwerking in afwachting van de Rijksconferentie".**

Den Minister trachten de Staten te vermurwen in dezer voege:

De Staten van Curaçao van den Gouverneur ontvangen hebbende een schrijven d.d. 11 Februari 1946, waarin wordt mededeling gedaan van het antwoord van Uwe Excellentie krachtens Koninklijke Machtiging op de telegrammen, die door de Staten op de 9e November jl. aan Hare Majesteit werden gericht, voelen zich diep geschokt door het negatieve resultaat, gevolg van een blijkbaar misverstand bij Uwe Excellentie.

De Staten hebben met het telegram, waarin verzocht wordt dat op voordracht van de Staten vertegenwoordigers van Curaçao in Nederland worden benoemd, beoogd uitdrukking te geven aan hun diepgevoelde wens **om alvorens een Rijksconferentie kan worden gehouden, nu reeds door het zenden van Curaçaose ter zake deskundigen, door de Staten aan te wijzen, Uwe Excellentie en de Nederlandse Regering voor te lichten omtrent datgene wat nu en voor de toekomst een algehele samenwerking kan waarborgen.**

Waar de Staten van Curaçao ook bij Hare Majesteit het eerbiedig verzoek hebben gedaan **een dergelijke afvaardiging wel te willen ontvangen** verzoeken zij Uwe Excellentie beleefd doch dringend in deze geest Hare Majesteit te willen adviseren.

In het belang der Rijkseenheid, waarvan de gedachte in Curaçao zo sterk leeft, verzoeken de Staten zo spoedig mogelijk bericht, wanneer de ontvangst van een dergelijke commissie kan worden tegemoet gezien".

Van de vasthoudendheid van de Staten in deze aangelegenheid, begrijpt de buitenwacht op Curaçao al heel weinig. Men kan zich indenken, dat de Staten van Curaçao in de waan zijnde, dat de in Nederland gevormde Commissie ter Voorbereiding der Rijksconferentie een ruimer arbeidsveld had, dan door den Minister in zijn antwoord uitgestippeld, en dat de Staten achtten, dat het zijn voordeel kon hebben, zo Curaçao daarin vertegenwoordigd was. Maar neen, het zit bij de Staten veel dieper. Het is de **diepgevoelde** wens der Staten van Curaçao, om alvorens de Rijksconferentie kan worden gehouden, nu reeds de Nederlandse Regering voor te lichten door deskundigen door de Staten en uit de Staten aan te wijzen.

Natuurlijk zal iedereen hieruit afleiden, dat de Staten van Curaçao bereids een diepgaande studie hebben gemaakt van alle moeilijkheden, die zich kunnen voordoen **bij de voorbereiding** van Rijksconferentie en de oplossing daarvan in portefeuille bewaren. Voor zover wij konden nagaan is naar buiten niets daarvan gebleken.

Hebben de Staten zich consciëntieus rekenschap gegeven van de moeilijkheden, die de voorbereidingen van zo'n allerbelangrijkste conferentie meebrengen, die gezien in het licht van de verwikkelde politieke toestand op dit ogenblik?

We schrijven 14 Februari 1946. De besprekingen tussen Luitenant-Gouverneur Generaal Van Mook en de Nationalisten in Indonesië hebben juist een aanvang genomen. Voor de komende Rijksconferentie is het van het allergrootste belang, hoe die besprekingen zullen verlopen, en welke resultaten zij zullen opleveren. Nadat er in Nederland, Suriname en Curaçao commissies benoemd zijn, die moeten onderzoeken welke wensen en opvattingen daar leven met betrekking tot de aanpassing in het Rijksverband, is de beste houding op het ogenblik de resultaten daarvan en de uitslag der besprekingen in Indië af te wachten. Daarna pas heeft men alle gegevens, die richtlijnen kunnen en zullen verschaffen voor de onmiddellijke voorbereiding der Rijksconferentie. Iedere bemoeiing hiertussendoor in verband met de Rijksconferentie is in hoge mate inopportuun. Zou de Nederlandse Regering in het verzoek van de Staten van Curaçao treden, dan zouden Suriname en Indië insgelijks uitgenodigd dienen te worden hun inzichten te kennen te geven.

In het tegenwoordige stadium **van de besprekingen in Indië**, is dit, voor wat betreft dat gebiedsdeel, uitgesloten. De wetenschap, dat het voor de Nederlandse Regering uiterst moeilijk, zo niet onmogelijk is, in de tegenwoordige phase het verzoek der Staten in te willigen, had de heren leden van de Staten er van moeten weerhouden, **in het belang van de Rijkseenheid**, de weg te kiezen: met veel tam-tam per telegram aan Hare Majesteit en den Minister voor de tweede maal aan te dringen op inwilliging van hun wens. Indien de Staten van Curaçao heus van mening zijn, dat zij een bepaalde en zekere oplossing zien van moeilijkheden, die zich kunnen voordoen bij de voorbereiding van de Rijksconferentie, welnu: vele wegen leiden naar Rome. Verschillende manieren zijn er om hun wensen en wenken kenbaar te maken in Den Haag, ook rechtstreeks. De wijze, waarop de Staten nu op het huidig moment, actie voeren „in het belang van de Rijkseenheid", zal den Heer Soekarno, zo hij daar kennis van kreeg, zeker een glimlach van instemming ontlokken. Als de Nederlandse Regering, die het huidig politiek probleem allernauwgezetst bestudeert, alvorens een zet te wagen, in het rijksbelang alweer een negatief antwoord aan de Staten moet geven, dan is de Hoge Regering in het oog van de weinig nadenkenden de goegemeente hier de kwade pier, het resultaat van de Statenactie een ontstemming van velen alhier tegen het Moederland. Zal daarmee het belang van de Rijkseenheid gediend zijn?

Uit de bewoording van het telegram aan den Minister, (wij citeren: „Uwe Excellentie en de **Nederlandse Regering** voor te lichten omtrent datgene wat nu en voor de toekomst een algehele samenwerking kan waarborgen") **blijkt overduidelijk de bedoeling van de Staten om zich wat betreft de voorlichting niet te beperken** tot enkel de „stoffelijke" voorbereiding van de Rijksconferentie. Als het trouwens daar alleen om ging, zou men niet zo warm lopen.

Neen, de commissie uit de Staten zal wel degelijk de werkzaamheid der Rijksconferentie in haar besprekingen betrekken. Dit zo zijnde komt de ernstige vraag op, of het constitutioneel wel juist is, dat de Koning een deputatie uit de Staten, ontvangt en zaken bespreekt, die door een andere deputatie op een conferentie ter tafel moeten gebracht worden. De Koning roept de conferentie bijeen, maar neemt zelf geen deel aan de beraadslagingen. Een dergelijke vraag betreffende het al dan niet constitutioneel juist zijn, doet zich natuurlijk ook ten aanzien van den Minister voor. Wat moeten de Koning en de Minister doen met de wetenschap, die zij van de deputatie uit de Staten hebben verkregen?

Die aan de Rijksconferentie voorleggen? In welke qualiteit? Het wil ons voorkomen, dat de Staten zich tot het verkeerde adres hebben gewend. Curaçao heeft zijn commissie ter voorbereiding van de Rijksconferentie. Hebben de Staten zich tot deze **commissie gewend?** De buitenwereld heeft daar niets van bemerkt. Waarom niet via deze commissie „de diep gevoelde wensen" onzer vroede en zo deskundige **statenleden** ter bestemder plaatse gebracht?

De vraag rijst, of in aanmerking genomen de uitslag der Statenverkiezing in November jl. de tegenwoordige Staten, **met uitsluiting van iedere andere instantie** het recht zou toekomen een commissie **uit hun leden** te benoemen als door hen gewenst, een daad van verdragende politieke strekking, zoals zij die zelf zien. Moeten na het gevallen votum de zittende Staten, die over anderhalve maand verdwijnen, niet veeleer als demissionair beschouwd worden? Of wil de zittende meerderheid in de Staten vóór haar aftreden als een „summum van slimmigheid" dit succesje haar politieken tegenstanders in de schoot werpen? Bij het scheiden van de markt leert men zijn vrienden kennen.

Er zijn meer vragen waarop het Curaçaos publiek gaarne een antwoord wilde hebben, maar die onbeantwoord blijven, wellicht omdat de Staten van Curaçao zelve weinig fiducie hebben, dat hun petitie een gunstig onthaal zal krijgen. Wie neemt de „diepe schokken" in het gemoed der Staten, pas op de 14e dezer bij de behandeling van het telegram aan de oppervlakte gekomen, au sérieux?

Zal de Commissie door de Staten uit de Staten aangewezen, naar eigen deskundig inzicht der commissieleden de besprekingen voeren, of krijgt de commissie de oplossing der moeilijkheden op papier mee met opdracht die zo nodig toe te lichten?

Bij een consciëntieuze behandeling van het telegram hadden deze en dergelijke vragen degelijk onder de loupe genomen dienen te worden. Geen lid heeft echter een vraag geopperd, of enige opmerking gemaakt. De Staten hebben hun reglement van orde gewijzigd, de afdelingsvergaderingen afgeschaft in hun streven om in het vervolg alles openbaar te behandelen. In de onderhavige aangelegenheid, die de Staten om haar belangrijkheid voor het Koninkrijk zo hoog aanslaan, mag het publiek niet weten, wat de afgevaardigde Staten leden met Hare Majesteit de Koningin en met den Minister gaan bespreken.

Wij leven in een tijd van verwarring der geesten, en dat zeker wel op politiek gebied. Velen staan vreemd, niet-begrijpend tegenover de wisselende inzichten. Velen, ook op verantwoordelijke posten, laten zich meedrijven op de stroom, niet ten volle beseffend, waar ze heengedreven worden. Anderen verkiezen de weg van de minste weerstand.

Degenen, die geroepen zijn, leiding te geven, hebben een moeilijke taak. Zij moeten immers grote kennis en een diep inzicht hebben om de geesten te onderscheiden en de goede zowel als de kwade ten voeten uit in hun ware gedaante in het licht te plaatsen ten aanschouwe dergenen die zij moeten leiden. Ook de pers heeft een moeilijke, zeer verantwoordelijke taak. Meer licht en betere voorlichting s.v.p.!

V. E. O.

Missie Nieuws

PASTOOR ZEPPENFELDT.

Hedenmorgen heeft Pater Constantius Gallé O.P., vicarius provincialis, zijn voorganger Pater A. van der Veen Zeppenfeldt O.P., benoemd tot Pastoor van Jan Doret.

Pastoor Zeppenfeldt zal volgende week Donderdag van plaats verwisselen met Pater Gallé.

HERTOGIN VAN MECKLENBURG OVERLEDEN.

Prinses Militza Jutta del Montenegro Hertogin van Mecklenburg Strelitz is op 17 Februari in de leeftijd van 66 jaar te Rome overleden. Zij was de weduwe van Prins Danilo van Montenegro, schoonzuster van Koningin Helena van Italië en tante van Prins Umberto (Rome, (AP) 19.2).

GELDVERKEER.

Maandag werd bekend gemaakt, dat Denemarken het eerste land is, dat het geldverkeer met Nederland weer opent met inbegrip van de verstreken coupons van bijna alle gulden leningen. Tevens werd vernomen, dat de besprekingen betreffende het Nederlands Franse geldverkeer zich in een vergevorderd stadium bevinden (Aneta).

CURAÇAO

DECENTRALISATIE-ONTWERP INGEDIEND.

Zo hoorden wij dan, dat de Gouverneur gistermiddag het Landenreglement oftewel het Decentralisatie-ontwerp zoals het in de wandeling heet, bij de Staten van Curaçao heeft ingediend.

Zijn wij wel ingelicht dan zullen de zittende Statenleden nog de behandeling beginnen.

REIZENDE PATERS.

Met de Cabo de Buena Esperanza hebben vele Paters, bestemd voor Zuid-Amerika, ons land aangedaan. Onder hen bevonden zich twee Nederlanders, Pater Piet Nota C.M. en Pater Jacques Driesen C.M. (Lazaristen). Zij komen van Helden-Panningen, bij Venlo, waar zij de verschrikkingen van de oorlog ondergingen. Plaatsjes als Amerika, Oostenrijk, Californië e.d., van welker bestaan wij niet op de hoogte waren, kennen zij goed.

De reis liep over Barcelona, waar zij per trein heengingen. De reis beschreven de Paters als comfortabel, maar „wat erger was, dat was de ambtenarij: eerst in ons land om alle stempels te verzamelen om eruit te mogen en dan nog weer eens bij elke grens opnieuw. Als een ambtenaar maar ergens papier ziet gaat hij stempelen. Iedereen heeft wat te vertellen. Het is een wanhoop."

In Barcelona stapten zij op de Cabo de Buena Esperanza, die voor de derde klas maar liefst 1200 Gulden per persoon rekent voor de oversteek.

De beide Paters, die ontvangen werden op de Pastorie van Pietermaai, gaan naar Fortaleza in Brazilië.

Van verschillende opvarenden hoorden wij dat het eten aan boord te wensen overlaat. Reizen doet men tegenwoordig nog niet voor zijn genoegen.

PORTUGEZEN OP DOORREIS.

Met het Spaanse stoomschip „Cabo de Buena Esperanza" zijn 350 Portugezen aangekomen, die op weg zijn naar Venezuela als immigranten. Zij zullen met een andere gelegenheid de reis moeten voortzetten, aangezien Spaanse schepen de havens van Venezuela niet meer aandoen.

DE GOUVERNEUR VINDT HET GOED.

Op verzoek van den waarnemend Havenmeester heeft Zijne Excellentie de Gouverneur goedgekeurd dat gedurende de spitsuren — d.w.z. tussen kwart vóór acht en half negen, van kwart vóór twaalf tot dertien uur, van 17.30 tot 18.30 uur de steiger voor het Gouvernementshuis wordt gebruikt voor ontscheping van passagiers zolang de huidige toestand in verband met de ontzette brug bestaat.

AANKOMEND LANDSKIND.

In Maart kan de komst verwacht worden van Mr. Willem Rudolf Boom, die in 1919 op Curaçao geboren werd. Mr. Boom, die in Europees Nederland rechten studeerde, zal hier als adjunct-commies op het Parket van den Procureur-generaal beginnen.

NAAR NEDERLAND.

Met de „Himstra".

De volgende employees van de CPIM.-C.S.M. zijn op 19 Februari naar Nederland vertrokken: Willem Hendrik Ziekenheiner, Cornelis Ros, Daniel David Gonlag, Adrianus Herlaar, Teunis Wallenburg, Pieter Jacobus Been, Martinus Henricus Holtkamp, Jacob Smit, Arthur Richard Zandstra en Pieter Teunissen.

Met de „Neothyres" is op 18 Februari naar England vertrokken: William Edward Stanton Hope.

SPAANS SCHIP LOOPT VAST.

De stroom schijnt de schepen nog steeds parten te spelen aan de ingang van de Sint Annabaai. Hedenmorgen na elven stevende het grote Spaanse passagiersschip „Magallanes" van de Compañia Transatlántica regelrecht op het heel gebleven stuk van de brug aan de Punda-zijde af. Door een kundige manoeuvre wist men de dukdalf die nabij de brug staat ternauwernood te passeren met de steven en de ankers uit te werpen. Op slechts enkele centimeters van de brug verwijderd kwam het schip tot stilstand.

Spoedig gelukte het den loods de scheef hangende „Magallanes" weer los te krijgen en de baai verder binnen te varen onder grote belangstelling van de toegelopen menigte.

VERKEERSONGEVALLEN.

In de loop van de vorige week:

Vlak ervoor afgesneden.

Vond een lichte aanrijding plaats op de Berg Altena tussen een personenauto en een autobus van het A.B.C. bedrijf. Beide auto's werden licht beschadigd. De bestuurder van de personenauto passeerde de autobus op het moment, dat uit de tegenovergestelde richting eveneens een auto naderde. De bestuurder heeft toen vlak voor de autobus afgesneden, tengevolge waarvan beide auto's met elkaar in aanrijding kwamen.

Van de wal in de sloot.

Reed de bestuurder van een motorvrachtrijtuig op de Hoofdverkeersweg om het Schottegat van de weg af en kwam in een naast de weg zich bevindende goot terecht. Het motorvrachtrijtuig werd licht beschadigd. Door de gladheid van de weg slipte de bestuurder van het motorvrachtrijtuig en reed toen de goot in.

Zag het licht te laat.

Vond een lichte aanrijding plaats in de Columbusstraat bij de verkeerslichten tussen een motorrijtuig en een personenauto. De bestuurder van de personenauto reed na de aanrijding door. Het motorvrachtrijtuig werd licht beschadigd. De bestuurder van het motorrijtuig bemerkte het stoplicht te laat, kon daardoor de auto niet tijdig meer tot stilstand brengen en reed vervolgens tegen de andere auto aan.

Vermoedelijke oorzaak en gevolg.

Werd op de Rodeweg ter hoogte van C.T.C. een jongetje door een auto aangereden. Het kind kreeg vermoedelijk een hersenschudding en is op dokters advies in het hospitaal opgenomen. Het kind stak vermoedelijk plotseling de weg over.

Ik eerst.

Vond een lichte aanrijding plaats op het kruispunt bij Cas Chiquito op de Hoofdverkeersweg om het Schottegat, tussen een personenauto en een Noordamerikaanse legervrachtwagen. De personenauto werd licht beschadigd. De Noordamerikaanse legervrachtwagen verleende de personenauto geen voorrang toen beide auto's het opengebroken weggedeelte moesten passeren.

Een reed door.

Vond een lichte aanrijding plaats op de Hoofdverkeersweg om het Schottegat ter hoogte van Heintje Kool, tussen twee personenauto's. Een der personenauto's reed na de aanrijding door. De andere auto werd licht beschadigd. De bestuurder van een der auto's moet waarschijnlijk teveel op het tem aanzien van hem linkerweggedeelte hebben gereden.

Op het moment.

Vond een lichte aanrijding plaats op de Rodeweg tussen een pick-up en een personenauto. Beide auto's werden licht beschadigd. De bestuurder van de pick-up reed van de Rodeweg af Domi in op het moment, dat de personenauto naderde, waarbij toen de bestuurder van de personenauto remde om een aanrijding te voorkomen, de auto slipte met de aanrijding tot gevolg.

Niet overtuigd.

Vond een lichte aanrijding plaats op de Rodeweg ter hoogte van de Niewindtstraat tussen een personenauto en een motorvrachtrijtuig. De personenauto werd licht beschadigd. Bij het nemen van een hoek naar links heeft de bestuurder van het motorvrachtrijtuig zich waarschijnlijk niet van het verkeer dat hem van achteren naderde overtuigd, waarbij de bestuurder een hem juist passerende personenauto aanreed.

Verloor de beheersing.

Vond een verkeersongeval plaats op de Hoofdverkeersweg om het Schottegat ter hoogte van Valentijn. De bestuurder van een bakkersvrachtwagen reed tengevolge van het slippen op een nat wegdek, van de weg af en vervolgens tegen een berm diabaas. De vrachtwagen werd ernstig beschadigd. Toen de bestuurder op het natte wegdek moest remmen, slipte de auto waardoor hij de macht over het stuur verloor.

Geen voorrang.

Vond een lichte aanrijding plaats op de weg naar het Portugezenkamp ter hoogte van het voetbalveld tussen een personenauto en een bestuurder van een rijwiel. Het rijwiel werd licht beschadigd. De bestuurder van de personenauto verleende het rijwiel geen voorrang.

Schuurde langs.

Vond een lichte aanrijding plaats ter hoogte van Rio Canario op de Hoofdverkeersweg tussen een motorvrachtrijtuig en een personenauto. Beide motorrijtuigen werden licht beschadigd. Bij het voorbijrijden van een stilstaand motorrijtuig kwam de bestuurder van het motorvrachtrijtuig op het linkerweggedeelte nagenoeg op hetzelfde moment, dat de personenauto uit de tegenovergestelde richting naderde. De personenauto ging zoveel mogelijk naar rechts, doch niettemin schuurde de vrachtwagen langs de personenauto.

Bij Davelaar.

Vond een lichte aanrijding plaats op de Hoofdverkeersweg om het Schottegat nabij Davelaar tussen twee personenauto's, die beide licht werden beschadigd. Door de gladheid van de weg slipte de bestuurder van een der personenauto's.

DE WEGEN IN KORNET.

In handen der 3e Vaste Commissie uit de Staten werd voor onderzoek gesteld een verzoekschrift van den Heer R. J. Martines en 19 anderen, bewoners der Wijk „Kornet" bezuiden en parallel lopend met de hoofdweg Berg Altena alhier, waarin gevraagd werd het daarheen te leiden, dat het Departement van Openbare Werken ook aan dit deel van Willemstad zijn aandacht zal schenken, waar het niet alleen een gerief zal zijn voor de omwonenden, maar ook een oplossing voor het drukke verkeer op de hoofdweg.

De Commissie heeft de eer ter zake te rapporteren, dat er reeds een weg geprojecteerd is lopende van de Berg Altena naar de Oranjestraat, waardoor het verkeer over de Berg Altena ontlast zal worden. De grond, waarover de weg loopt, door requestranten bedoeld, behoort aan particulieren. Naar mening der Commissie ligt het meer op de weg dezer particulieren om in een behoefte aan verbetering van de weg te voorzien.

BADEN POWELL.

De D.C. deelt mede:

Morgen, 22 Februari, Baden Powells verjaardag, worden alle verkenners verzocht de gehele dag hun uniform te dragen.

Morgenavond 19 uur groot kampvuur op Zuikertuintje.

HOOG BEZOEK.

Gisteren ontving de Gouverneur den nieuw benoemden Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister in Brazilië, den Heer C. H. J. Schuller tot Beursum, die op weg naar zijn nieuwe post Curaçao aandeed.

INVOERRECHTEN.

Weder kreeg iemand bericht uit Nederland, dat er invoerrechten betaald moesten worden. De man zond 3 pakketten naar Hilversum, ongeveer ter waarde van fls. 75.— Cur. crt.

In Hilversum moesten er ± fls. 35 Ned. crt. invoerrechten op betaald worden.

Het is te hopen, dat er door het gouvernement hier stappen worden ondernomen om een oplossing te vinden. Wanneer de invoerrechten inderdaad voortaan geheven zullen worden, zal de stroom van pakjes wel belangrijk moeten verminderen. Het is immers op een dergelijke wijze onbetaalbaar.

Vooral nu velen hier hun terugkerende familieleden uit Oost Indië in Nederland willen bijstaan, komen deze teleurstellende berichten. Kan het Gouvernement deze quaestie niet telegrafisch regelen? Hierdoor zou heel veel goeds gedaan worden en allen dankbaar zijn.

Talrijk velen willen blijven helpen, maar dwaze of jaloerse bureaucraten steken er weer een stokje voor.

DE PHTAC IN NATAL

Vannacht om 1 uur Curaçaose tijd is het vliegtuig voor Amsterdam goed en wel in Natal geland. Het had een half uur vertraging door tegenwind.

Vanmiddag vertrekt het voor de oceaantocht.

Anti - Britse troebelen in Egypte.

Rusland: Wij hebben van Canada niets te leren.

DE RUSSEN EN CANADA.

De radio van Moskou zond een officiële verklaring uit waarin gezegd werd, dat Canadese burgers „enige inlichtingen van confidentiële aard hebben verstrekt aan den Sovjet militairen attaché in Ottawa". De verklaring zeide echter, dat de inlichtingen „niet vereist waren door de Sovjet-regering met het oog op de grotere technische resultaten welke bereikt werden in de U.S.S.R.".

Volgens de verklaring konden de inlichtingen worden gevonden in gepubliceerde werken betreffende radiotasters, etc. en ook in het bekende Noordamerikaanse vlugschrift „Atomaire Energie". De Sovjet-regering zeide het nodig te vinden de verklaring af te leggen omdat de Canadese regering een verklaring over dit onderwerp aflegde op 15 Februari. (Londen, (AP) 20.2).

De radio van Moskou zeide gisteravond nog, dat Canada een „anti-Sovjet campagne" voert in verband met de bewering dat Canadese ambtenaren inlichtingen van geheime strekking hebben verstrekt aan Sovjet-vertegenwoordigers in Canada. De radio zeide, dat de Russische Ambassadeur en de leden van de Ambassade in Canada „in het geheel niets uitstaande hadden met de quaestie". Een Canadese woordvoerder zeide, dat de Russen „politieke voordelen tracht ten te halen uit het geval".

De Sovjet-verklaring waarin schuld bekend werd zou voldoende oorzaak moeten zijn om den militairen attaché terug te roepen. Men tracht de zaak evenwel te verbloemen. Spoedig kan een formele Canadese verklaring op de Russische beschuldiging worden tegemoet gezien. (Londen, (AP) 21.2).

PROTEST TEGEN RUSSISCH OPTREDEN.

De studenten van de centrale school voor ingenieurs en van de universiteit van Tsjoengking zijn gisteravond in staking gegaan als protest tegen de „Sovjet-activiteiten in Mantsjoerije." (Tsjoengking, (AP) 21.2).

„PRAVDA" OVER DE BRITTEN.

„Pravda" beschuldigde Bevin in een hoofdartikel van een „politieke mislukking" op de conferentie van de Verenigde Landen. Volgens het blad zou het duidelijk zijn dat Mackenzie King „teneinde de aandacht af te leiden" van Bevins mislukking thans besloten heeft hem te hulp te komen. (Moskou, (AP) 21.2).

BEROERING IN CAÏRO.

70.000 Personen stonden saamgepakt op het plein voor het paleis van Abden nadat de winkels en fabrieken door uitgebreide stakingen moesten sluiten. Onder het waakzaam oog van Egyptische pantserwagens riep de menigte: „Evacuatie van de Britse troepen of bloedvergieting!"

De betogers riepen voorts: „Weg met Engeland, weg met den veroveraar!" (Caïro, (AP) 21.2.)

Nader wordt uit Caïro gemeld, dat de Britse troepen in de barakken van El Nil Kassar op een reusachtige menigte van betogers schoten toen deze zich een weg in de barakken wilde banen. In Alexandrië werden Europeanen afgezanseld op de straten en over de gehele stad zijn anti-Britse slagzinnen geschreven (Caïro, (AP) 21.2).

HET LEGER ZAL ZIJN PLICHT DOEN.

Generaal Carlos von der Becke, Bevelhebber van het Argentijnse leger, zeide in een exclusief vraaggesprek, dat de strijdkrachten haar verplichting zullen nakomen op Zondag aanstaande om het volk zijn onschendbaar recht om te stemmen voor nationale en provinciale besturen vrij te doen oefenen (Buenos Aires, (AP) 20.2).

BRITSE NOTA AAN HELLAS.

Een zegsman van het Britse Departement van Buitenlandse Zaken zeide, dat Bevin wederom een nota heeft gezonden aan de Helleense regering om nadruk te leggen op zijn mening, dat de verkiezingen op of vóór 31 Maart gehouden moeten worden. Het is niet waarschijnlijk, dat men de verkiezing nog langer zal uitstellen. Een Britse missie zal samenwerken met een Franse en Noordamerikaanse teneinde ervoor te zorgen, dat de verkiezingen op eerlijke wijze geschieden (Londen, (AP) 20.2).

MACMILLAN IN HET PARLEMENT.

Harold MacMillan, het Conservatieve lid van het Britse Lagerhuis, verklaarde, dat Rusland druk oefent in het Midden-Oosten „tegen de wel erkende en gevestigde Britse belangen in" (Londen, (AP) 20.2).

PAUS ONTVANGT AALMOEZENIERS.

Zijne Heiligheid de Paus heeft 150 Noordamerikaanse aalmoezeniers in audiëntie ontvangen (Vaticaanstad, (AP) 20.2).

TEGEN MAAGPIJNEN.

Voor hen, die het ongeluk hebben last te hebben van hun maag, zuren, indigestie en andere ongemakken van hun spijsverteringsorganen, is het geraden de volgende proef te nemen.

Neem een theelepel Neutracid en lost dit op in een half glas warm water en neemt dit in na elke maaltijd. **Neutracid** is een probaat middel hiertegen en neutraliseert de overtollige zuren in de maag.

U kunt zich niet voorstellen, wat voor een verlichting dit brengt!

Koopt heden nog een doos.

Vraagt **NEUTRACID** bij welke apotheker dan ook.

DANKBETUIGING.

Eerw. Pater Vicarius,

Met grote spijt hebben wij vernomen, dat U van ons zal heengaan.

Daarom willen wij Uw Eerw. een paar woorden van dank aanbieden. Zo vele jaren hebben wij Uwe lessen en woorden opgenomen in onze harten.

Daarom kunnen wij niet nalaten een woord van dank te betuigen. Uw stil en nederig leven wordt door onze harten verstaan.

Dank! Dank, Duizendmaal dank.

Leden der derde Orde

De Regeringsvorm in Japan.

Een hopeloze Toekomst.

„Japans grootste, enige probleem, nu de vrede is gekomen, is ..... de Japanner. Gedurende de komende maand — en elke maand — zullen er 80.000 Japanse burgers meer geboren worden dan er mensen sterven. In die komende maand — en elke maand — zullen 20.000 jonge Japanners — afgezien nog van de vrouwen — werk zoeken.

Millioenen arbeiders uit de oorlogsindustrie en die welke werkten in fabrieken, die door luchtaanvallen zijn getroffen, zijn werkloos. Verschillende millioenen van gedemobiliseerde soldaten en vluchtelingen uit het Rijk, dat Japan heeft verloren, zullen nog steeds naar huis terug, naar een Japan op welks toegangspoorten staat geschreven: Geen vacatures. En dit alles bij een voor-oorlogse bevolking van 2774 personen per vierkante kilo van alle industrievolken ter aarde."

Aldus de „Daily Herald" over het land, dat zijn afzetgebied verloren heeft, zijn vloot vernietigd ziet. Japan voorziet met grote moeite in 75% van zijn soberste behoeften. En de productie is zo hoog opgevoerd, dat geen verhoging meer mogelijk is. Alleen export ter betaling van de import kon het volk in leven houden. Vóór de oorlog voerde Japan katoenen goederen uit naar 127 landen, koloniën en gewesten.

Japan had een geweldige markt voor ruwe zijde, vooral in de Verenigde Staten. Het heeft die verloren: kunstzijde heeft het product vervangen. „In drie jaar en acht maanden van de Stille Oceaan-oorlog heeft Japan al zijn overzeese bezittingen verloren en practisch alles wat het economisch won sinds Commodore Perry de deuren van het feodale Nippon ontsloot in 1853."

Het enige wat blijft, is: nog kleiner rantsoenen voor deze 75 millioen, die over twintig jaar er 90 millioen zullen zijn.

Voor Japan zal er geen spoedige mogelijkheid zijn weer binnen de kring der grote mogendheden te treden.

Welk gouvernement?

Uit welke kringen zal men de ministers recruteren, die de nieuwe regering moeten vormen, to vraagt zich de „New Statesman" af. Voor de geallieerden is het onmogelijk, zoals in het geval van Duitsland noodwendig was, om Japan zelf te besturen. Dit zal geschieden door middel van een uit Japanners gekozen bewind. Doch bestaat er eigenlijk wel een liberale beweging?

„De Japanse revolutie van 1868 is nimmer voltooid. In de laatste zeventig jaar hebben vier grote groepen met elkander gewedijverd om het toezicht te verwerven over het economisch-politieke leven in Japan.

Moord, intrigues, aanwending van economische macht, godsdienstige en dynastieke propaganda, alles is gebruikt als instrument in deze strijd tussen de Paleisgroep, het leger, het cabinet met de bureaucratie en de grote zakenwereld."

In naam is de **keizer** een bron van gezag en iedere groep heeft getracht hem voor zich te monopoliseren. De Paleisgroep is daardoor zeer sterk, want zij spreekt het meest in zijn naam. Admiraal Soezoeki komt er uit voort.

Het leger heeft zijn toenemende invloed te danken aan het feit, dat het de invasie van Mantjoerije in 1931 doorzette en geen macht tegenover zich vond om het te remmen. In 1931 vermoordden officieren den eersten minister, omdat hij de Londense marine-overeenkomst had getekend. In 1932 minister-president Inoekai, omdat hij vóór de handhaving der partijen heette te zijn. In 1936 doodden of wondden de militairen drie machtige leden van de Paleisgroep. De militairen verhieven ten slotte in November 1941 Tojo tot minister. „De meeste officieren zijn afkomstig uit de boerenstand, zij koesteren vage ideeën over sociale hervormingen en haten de grote kapitalisten."

Het Japanse **cabinet** is niet te vergelijken met een Europese regering. Er zijn weinig beroepspolitici en zo komen de ministers meestentijds voort uit de bureaucratie. De ministers zijn daardoor vaak dienaren van de Paleisgroep. Alleen Konoye probeerde macht te verwerven door de andere groepen tegen elkaar uit te spelen. Gedurende de oorlog had de regering niet veel anders te doen dan de vraag van leger en vloot naar producten en arbeidskrachten te bevredigen. Pas toen in April van dit jaar Soezoeki premier werd, begon deze actief deel te nemen aan de leiding, omdat de militairen, die inzagen, dat de oorlog verloren was, de verantwoordelijkheid wensten over te dragen op het gouvernement.

Wat de grote kapitalisten betreft, zij stonden met de militairen op gespannen voet. De grote zakenlui, de machtige monopolisten zagen het gevaar in van een nederlaag, zij zouden de voorkeur hebben gegeven aan economische expansie, en vreesden bovendien overvleugeld te worden door de officieren met hun „nationaal-socialisme". In elk geval hadden zij eerst de oorlog met China willen liquideren, alvorens aan strijd met Engeland en de Verenigde Staten te denken.

Deze vier groepen hadden één ding gemeen — zo vervolgt de „New Statesman" — met het Japanse volk hielden zij geen rekening. „De revolutie van 1868 de grondwettelijke hervormingen van 1889, en de invoering van algemeen kiesrecht voor mannen in 1925 waren alle opgekend van bovenaf. Democratische hervormingen waren louter uiterlijke imitaties van instellingen, die in het Westen voor de mensen waarde hadden, omdat deze er voor gevochten hadden. En evenzo volgden de heersers in Japan de vormen van het fascisme na, toen dit in Europa machtig scheen te worden. Sinds 1932 hadden partijregeringen in Japan opgehouden te bestaan. In 1940 werden de partijen zelf ontbonden."

De poging om het algemeen kiesrecht af te schaffen, mislukte alleen, omdat men de grondwet dankte aan den keizer en men het nadelig achtte voor diens gezag haar nu te herroepen.

Geloof in de Goddelijkheid van den keizer is echter geenszins algemeen.

„Afgezien van de grote industriëlen en de hoge legerleiding, die de mythe als nuttig beschouwen voor hun propaganda hebben de meeste ontwikkelde Japanners der Universiteiten in de periode van betrekkelijke vrijheid liberale of communistische ideeën aangehangen en zij geloofden niet aan 's keizers goddelijkheid. Ook onder de arbeiders ondermijnde de industrialisatie de mythe. Onder de boeren echter, wier grootste zorg hun armoe is, is het geloof in de heiligheid van den keizer nog sterk."

Het is nog geen negentig jaar geleden, dat in de Japanse geschiedenis de keizer uit zijn vergetelheid is naar voren gebracht om de Tokoegawa-clan, die feitelijk sinds 1600 had geregeerd, af te zetten. Met 's keizers machtsherstel ging samen de rehabilitatie van de staats-sjintogodsdienst.

Het blad acht het de taak der bezettende mogendheden, doot verzwakking van deze staatsgodsdienst en door duidelijk te maken, welke schuld de keizer draagt en hoe hij verantwoordelijk is voor het lot der Japanners, het gezag van den keizer te ondermijnen en hem terug te brengen tot constitutioneel vorst. Wel zal de invloed der verschillende overwinnende staten zeer uiteenlopend zijn. Zal Rusland het communisme bevorderen, Amerika een individualistisch kapitalisme? Niet de minst-waarschijnlijke ontwikkeling is een toenadering op de lange duur tot China. Eeuwenlang heeft China de Japanse horizon bepaald en zijn cultuur beïnvloed. Het kan dit opnieuw doen. Beide landen hebben met elkander gemeen, dat zij een formule zoeken voor de verzoening van Westerse techniek met Oosterse levenswijzen.

De „New Statesman" ontwaart slechts één weg tot groter vrijheid en politieke scholing. „Een democratische regering valt niet gemakkelijk te bevorderen in Japan. Er bestaat geen politieke democratische traditie en er zijn weinig vrijwillige verenigingen, waarin Japanse burgers leren kunnen, hoe de eenvoudigste beginselen van zelfbestuur of democratie toe te passen. Evenals in Duitsland schijnt het, dat een begin het best gemaakt wordt door plaatselijk zelfbestuur in te voeren. Plaatselijke raden en hun burgemeesters worden reeds thans gekozen en zijn ten nauwste verbonden met het leven van elke dag der Japanners."

Politieke scholing, aldus verworven, zou nationaal zelfbestuur ten goede kunnen komen.

HET VLAGGESCHIP „AMSTERDAM".

Een Noordamerikaanse DC-4 zal Dinsdagmiddag uit New York naar Amsterdam vertrekken via Gander, New Foundland en Shannon op Ierland. Het vliegtuig zal Woensdag te Amsterdam aankomen, waarmee de wekelijkse dienst geopend zal zijn.

Alvorens te vertrekken zullen de vertegenwoordiger van den burgemeester van New York, Charles R. Haffenbeen, Jhr. Otto Reuchlin, als vertegenwoordiger van den Nederlandsen Ambassadeur Jhr. Alexander Loudon en den Heer Sumner Lewell, president van „American Overseas Airlines" een korte toespraak houden.

De zangeres van de Metropolitan Opera, Gladys Swarthout, die van Nederlandse afkomst is, zal het vliegtuig dopen. New Yorkse meisjes in Nederlandse nationale costuums zullen aan de plechtigheid deelnemen.

Onder de 25 passagiers bevinden zich nog zeven man personeel benevens de heren: Reuchlin, Lewell, Slotemaker, de Nederlandse consul generaal Van Swinderen en de president van de Chase Bank, Richard Mansfield, penningmeester van het Noordamerikaanse steuncomité voor Nederland, voorts nog personen verbonden aan nieuwsbladen, radio en filmjournaals.

Het vliegtuig vervoert duizenden ponden goederen van vitaal belang waaronder monsters van hetgeen de bewoners van Holland Michigan in de eerstvolgende zes maanden zullen sturen, zoals schoenen, rubber, laarzen, warm ondergoed en andere kledingstukken, voorts een zending penicillin en andere geneesmiddelen, vers fruit en speciaal bereide zetmeelstoffen welke door het Nederlandse Rode Kruis in de ziekenhuizen zullen worden gedistribueerd.

Gebroeders Gimbel zendt naaibenodigdheden voor 12.000 Nederlandse huisvrouwen, waaronder 12.000 naalden, garen, en duizenden knopen. Men schat dat de vliegtijd 18 uur zal zijn hetgeen 2224 uur minder is dan de 1609 in omgekeerde richting over deed (Aneta, New York, 20.2.

DIVIDEND VAN DE UNILEVER.

De Unilever kondigde Zaterdag aan dat men betaling verwachten kan van de dividenden over bepaalde preferente aandelen van de Nederlandse dochtermaatschappij, welke tijdens de oorlog verstreken zijn. Verwacht wordt dat 5.6% en 4; 8% opspectievelijk 7 en 6% aandelen over het jaar 1944, uitgekeerd zal worden (Aneta, 's Gravenhage.

METZ MOET STERVEN.

De speciale rechtbank te Amsterdam heeft Zaterdag het doodvonnis uitgesproken tegen den 43-jarigen Isaac Metz, die ervan beschuldigd wordt aan de Duitsers groepen Nederlanders, die trachtten een geheime zender te bouwen, te hebben verraden. Drie van de mannen die aldus verraden werden, werden geëxecuteerd, terwijl vijf anderen naar een concentratiekamp werden gezonden (Aneta, 's Gravenhage.

EEN GROOTKRUIS VOOR PRINS BERNHARD.

Op aanbeveling van Veldmaarschalk Bernard Montgomery heeft Zijne Majesteit Koning George aan Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernard het Grootkruis van de orde van het „British Empire" toegekend. De officiële aanbeveling luidt dat aan den Prins deze orde werd toegekend als erkenning van de diensten welke Hij bewezen heeft als opperbevelhebber van de Nederlandse strijdkrachten tijdens de operaties in Noord-West Europa (Aneta).

BIER IN DE POLITIEK.

Een Reuter-bericht uit Batavia meldde dat zelfs het bier in de politiek gemengd zal moeten worden of anders zullen de Britse troepen op Java op een droogje moeten zitten.

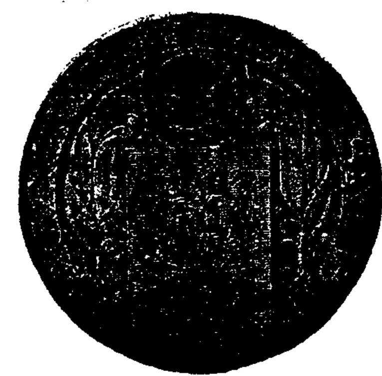
Door Soetan Sjahrir is aan de Britse officieren verzocht om als bemiddelaars te willen optreden bij een staking van het uit 180 man bestaande personeel van de Bataviase brouwerij die geprotesteerd hadden tegen de benoeming van een Australischen directeur door de Britse autoriteiten. De staking bedreigt het wekelijks rantsoen van de soldaten dat 2 fles per man per week is.

Linden Hanson, de Australische directeur, was als zodanig aangesteld omdat onder het Indonesische beheer de koelinstallaties van de brouwerij onklaar geraakt waren er het bier dientengevolge zuur werd. Hij had aan het stakende personeel medegedeeld dat het misschien noodzakelijk zou zijn om Nederlandse technici te hulp te roepen om te trachten het bier te redden.

Tevergeefs pleitte hij om politiek niet met het bier te vermengen. En ondertussen blijft het bier bederven. (Aneta)

GERUCHTEN IN BATAVIA.

Door de gehele stad Batavia blijven de geruchten aanhouden, dat de extremisten van plan zijn een aanval op Batavia te doen, maar van officiële zijde kon geen bevestiging verkregen worden. Wel wordt bericht dat de geallieerde autoriteiten trachten de oorzaak van de geruchten op te sporen (Aneta).

Sport Rubriek.

„Officiële Mededelingen"

van

„De Curaçaose Voetbalbond,

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Van Zondag, 17 Februari 1946:

S.U.B.T. — Comb. div. verenigingen	3—2.
S.U.B.T. Jrs. — Jong Curaçao Jrs.	1—0.
Jong Holland Jrs. — Veendam Jrs.	4—0.

WEDSTRIJD PROGRAMMA STADION.

Competitie A-klasse:

Zondag, 24 Februari 1946:	Vitesse — Jong Curaçao
Zondag, 3 Maart 1946:	S.U.B.T. — Transvaal
Zondag, 17 Maart 1946:	Jong Holland — Atlanta
Zondag, 24 Maart 1946:	Vitesse — Transvaal

JUNIOREN

Finale Beker-wedstrijd.

Zondag, 24 Februari 1946:	Jong Holland Jrs. — S.U.B.T. Jrs.

MUNDO NOBO.

Competitie Reserve A-klasse:

Zondag, 3 Maart 1946:	S.U.B.T. 2 — Vitesse 2
Zondag, 17 Maart 1946:	Atlanta 2 — Jong Curaçao 2

SCHERPENHEUVEL.

Competitie B-klasse:

Zondag, 3 Maart 1946:	Scherpenheuvel — Zeemacht

OEFENING VETERANEN.

Mundo Nobo.

Op as. Zaterdag 23 Februari 1946 zal het elftal der veteranen, dat momenteel in training is voor de komende ontmoetingen met het veteranenelftal van Venezuela, een oefenwedstrijd spelen tegen het 1e elftal van de vereniging „Transvaal".

De opstelling der veteranen is als volgt:

E. Vos
of
J. Pinedo

P. Joeri — J. Hollander

A. de Wolf — A. Sentiago (Aanv.) — H. Rojer

R. Maduro — L. Opschoor — J. Suarez — A. Maduro — A. Naaldijk

Res.: M. Nahar, R. Michel, E. Rondijk, R. Andrea, A. Celestina en D. van Eck.

BESTUURSMEDEDEELINGEN:

Competitie 1946/47: De verenigingen, die nog in gebreke zijn gebleven de gevraagde opgaven (van leden en deelneming aan de Competitie) te doen, worden hierbij nogmaals verzocht deze opgaven zo spoedig mogelijk in te dienen bij den Competitie-leider (Van Swietenstraat No. 5).

Toetreding tot het verband van de C.V.B.: De vereniging „Zeemacht" is toegetreden tot het verband van de „C.V.B." met ingang van 13 Februari jl. Het Bestuur van deze vereniging is als volgt samengesteld:

Ere-Voorzitter	—	J. B. Kennema
Voorzitter	—	L. A. Uchtman
Vice-Voorzitter	—	N. J. van Veen
1e Secretaris	—	P. Blom
2e Secretaris	—	P. C. Borrebach
1e Penningmeester	—	J. M. van Hetten
2e Penningmeester	—	J. R. Schram
Commissaris	—	J. van Sluys
idem	—	G. Schagen

De S.V. „Zeemacht" zal in de B-klasse worden geplaatst.

Vrije toegangskaarten voor ex-Scheidsrechters:

De gewezen scheidsrechters, die ten minste vijf jaren actief zijn geweest als scheidsrechters voor de „C.V.B.", worden verzocht een pasfoto in te dienen bij het Bestuur ter bekoming van een vrije toegangskaart.

Verzoeken tot Inschrijving: „Jong Holland" van Clauco Isebia als gewoon lid. (Deze speler is lid geweest van de vereniging „Atlanta", welke vereniging blijkens overgelegde verklaring tegen overschrijving geen bezwaar heeft.)

„Transvaal" van E. de Meza, A. Esser, Ch. Dandlau.

„Jong Curaçao" van F. D. Jandroep, J. M. A. Raap, R. M. Wout, Julio Clarisa.

HET BESTUUR

De Administrateur van Financien in Curacao maakt hierbij bekend, dat de in Curacao, in omloop zijnde Nederlandsche zilveren standpenningen en Nederlandsche pasmunten, na den 17den Januari 1946 niet meer beschouwd worden als wettig betaalmiddel. Echter kunnen deze van den 18den Januari 1946 tot en met ultimo Februari 1946, ten kantore van de Ontvangers a pari worden ingewisseld tegen Curacaosche munt - bank -, of muntbiljetten op de volgende werkdagen

Dinsdag, Woensdags, Donderdags en Vrijdags

van 9 - 12 u. en
van 2 - 4 u.

met uitzondering evenwel van de eerste en de laatste vier werkdagen van de maand.

De Administrateur van Financien voornoemd,
HOOGEVEEN